

Bài ca Bình Bắc

Vươn mình theo - dãy Hoành Sơn mê mãi
Chạy dọc lên thông cảm ý ngang tàng
Cũng chồm dấy đáp lời hô vĩ đại
Chín con rồng bơi ngược Cửu Long giang
Người ra Bắc oai thanh mờ nhạt nguyệt
Khí thế kia làm rung động càn khôn
Lệnh ban xuống lời lời tâm huyết
Nẻo trường chinh ai dám bước chân chồn
Gươm thiêng cựa vó
Giặc không mờ chôn
Voi thiêng chuyển vó
Nát lũy tan đồn
Ôi một hành ca hề gào mây thét gió
Mà ý tướng lòng quân hề bền sắt tươi son

vũ hoàng chuông

Kể từ đây
Mặt trời mọc ở phương Đông ngùn ngụt lửa
Mặt trời lặn ở phương Đoài máu chứa chan
Đã sáu mươi ngàn lần....
Và từ đây cũng sáu mươi ngàn lần
Trắng tỏ bóng nơi rừng cây đất Bắc
Trắng mờ gương nơi đồng lúa miền Nam
Ruộng dâu kia bao độ sóng dâng tràn....
Hãy dừng lại Thời gian
Trả lời ta - Có phải
Dưới vầng nguyệt lạnh lòng quan ải
Dưới vầng dương thiếu đốt quan san
Lớp hưng phế xô nghiêng từng triều đại
Mà chí lớn dọc ngang
Mà nghiệp lớn huy hoàng
Vẫn ngàn thu còn mãi
Vẫn ngàn thu người áo vải đất Quy Nhơn?
Ôi Người xưa Bắc Bình Vương
Đống Đa một trận năm đường giáp công
Đạn vèo năm cửa Thăng Long
Trắng gò xương chất đỏ sông máu màng

Chừ đây lại đã Xuân sang
Giữa cố quận một mùa Xuân nghịch lý
Ai kia lòng có mang mang
Đầy vơi sầu xứ - Hãy cùng ta
ngẩng đầu lên hướng về đây tâm sự
Nghe từng trang lịch sử thét từng trang

Một phút oai thần dậy sấm
Tan vía cường bang
Cho bóng kẻ ngồi trên lưng bạch tượng
Cao chót vót năm màu mây chiếm ngưỡng
Dài mệnh mỏng vượt khỏi lũy Nam Quan
Và khoảnh khắc
đổ xuôi chiều vươn ngược hướng
Bao trùm lên đầu cuối Thời Gian
Bóng ấy đã ghi sâu vào tâm tưởng
Khắc sâu vào trí nhớ dân gian
Một bành voi che lấp mấy ngai vàng
Ôi Nguyễn Huệ người anh hùng áo vải
Muôn chiến công một chiến công dồn lại
Một tấm lòng muôn vạn tấm lòng mang
Ngọn kiếm trở bao cánh tay hăng hái
Ngọn cờ vung bao tính mệnh sẵn sàng
Người cất bước cả non sông một dải

Hưởng ứng sông hồ giục núi non
"Thất vòng vây lại" tiếng hô rộn
Tới bờ máu giặc trắng liềm mùa
Tan tác xương thù ngựa đá bon

Sim rừng lúa ruộng tre thôn
Lòng say phá địch khúc dồn tiến quân
Vinh quang hẹn với phong trần
Đống Đa gò ấy mùa Xuân năm nào

Nhớ trận Đống Đa hề thương mùa Xuân tới
Sầu Xuân vơi vơi
Xuân từ nao nao
Nghe đêm trừ tịch hề máu nở hoa đào
Ngập giấc Xuân tiêu hề lửa trùn quan tái
Trời đất vô cùng hề một khúc hát ngao
Chí khí cũ găm trong da thịt mới
Vẳng đây sâu tiềm thức tiếng mài dao
Đèo Tam Điệp hề lệnh truyền vang dội
Sóng Sông Mã hề ngựa hí xông xao
Mặt nước Lô Giang hề lò trầm biếc khói
Mây núi Tản Viên hề lọng tía giương cao....
Rằng: "Đầy bóng kẻ anh hào
Đã về ngự trên ngà ba thời đại"
Gấm vóc giang san hề còn đây một dải
Thì nghiệp lớn vẻ vang
Thì mộng lớn huy hoàng
Vẫn ngàn thu còn mãi....
Ôi ngàn thu người áo vải đất Quy Nhơn!

Nay cuộc thế sao nhòa bụi vẫn
Lũ chúng ta trên ngà ba đường
Ghi Ngày Giỗ Trận
Mơ Bắc Bình Vương
Lòng đây thôn trang hề lòng đây thị trấn
Mười ngã tâm tư hề một nén tâm hương
Đồng thanh rằng: "Quyết noi gương!"

Để một mai bông thắm cỏ xanh rờn
Ca trống trận thôi lay bóng nguyệt
Mừng đất trời gió bụi tan cơn
Chúng ta sẽ không hổ với người xưa
một trận Đống Đa nghìn thu oanh liệt
Vĩ ta sau trước lòng kiên quyết
Vàng chẳng hề phai đá chẳng sờn